ค.มนัก ๑๙.

"Shun ko kai"

257 Shirokane Sanchocho.

Shibaku Tokyo.

เขียนวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๘๘

ยอดรักของพี่

เป็นอย่างไรบ้างหรือจึงไม่เขียนถึงพี่ตั้งเกือบเดือนแล้ว? โปรดทราบว่าพี่กลุ้มใจจนแทบไม่มีกะใจเขียนนะ ทำอะไร อดใจรอไม่ไหวต้องเขียนตามมาอีก. ที่แรกตั้งใจว่าจะเขียนเมื่อได้ข่าวของน้องเรื่องก่อน. เผื่อจะทราบเหตุการณ์ทั่วๆ ดูว่าเป็นอย่างไร แต่ทุกๆ คนแล้วคนเล่า นึกเอาเองว่า เมื่อนี้ไม่มีเมื่อหน้าคงมีแน่ ดังนี้ต้องหลงเมื่อ ก็ไม่เห็นมีของน้องรักสักที. ลองทบทวนดูบ้าง ไม่รู้จะไปเที่ยวเอาใจ เพราะคิดว่าน้องอยู่ไกลจาก จะต่อว่าต่อขานให้มีใจไม่ได้. แรกๆ ก็เจ็บใจ. ทำไมน้องคิงทำกับพี่เช่นนี้? ตลาบกับว่าไม่รัก-ติดถึงพี่เสียแล้ว. ทีต่อต่อนี้น้องๆ ก็ไม่จะต้องหรือนานไปถึงจนกด. เตรียมตัวไว้ให้ดีนะ.. ถ้าไม่ ...? ให้ทำใจดีต่อว่าซ้ำ ดูดูก็แล้วกัน.

เพื่อเป็นการแก้เบื่อ พี่จะไม่เล่าเหตุการณ์ทางฝั่งนี้ให้ฟังดูดูนี้ และยังไม่ส่งรูปมาให้ ที่จริงพี่มีรูปมาต่อนๆ ไว้อยู่มาก นึกว่าจะส่งมาให้น้อง แต่เดี๋ยวนี้ที่น้องไม่เขียนถึงพี่เป็นเวลานาน คิงรอไว้ก่อน จะส่งมาให้ในเมื่อได้ข่าวของน้องแล้ว.

เมื่อต้นเดือนนี้เขียนถึงคุณครูหนึ่งจะมาก ได้รับหรือเปล่าน้องเขาดูดูด้วย. และ จ.ม.ที่ทำมาเลยถึงคุณพ่อของน้องด้วย. บอกให้พี่ทราบให้ด้วย หรือว่าน้องคงเขียนถึงพี่น้อยตั้งจึงนาว่าเดิมเป็นแน่ ถ้าน้องทุกๆ จะเป็นกุดลแก่พี่มากเทียวแม่ยอดรัก!

ที่สุดนี้ พี่หวังว่าน้องสบายดี พี่สบายดีเช่นกัน. และขอให้สบายขึ้นกว่านี้ด้วยการคุมที่ฝากมาใน จ.ม. นี้ทั้งตัวน้องและพี่ทั้งสองนะ ผอดที่รัก.

พี่รักและคิดถึงน้องที่สุด.

พ. ศิลปนรเลิศ